

Poezie: Fericiți cei ce plâng

Scris de Antonia Zavalic

Joi, 22 Septembrie 2011 19:29 - Ultima actualizare Joi, 22 Septembrie 2011 19:41

Fericiți cei ce plâng Fiecare suflet este o suferință adunată în sistem, o suferință unică ce adună tot omul.

Nu putem fi în afara durerii, de vreme ce ea ne cheamă în lume și tot ea ne scapă mai mult sau mai puțin teferi.

Un corp de lacrimi, la fiecare bătaie,

Murim câte o secundă, pe rând.

Și spunem că sufletele n-au timp să respire?

N-avem nevoie decât de aer și de suferință.

Restul, ei bine restul e în zadar.

Fumul de țigare e o plăcere nu o necesitate.

Și nu de plăcerile vieții avem nevoie, căci ele ne prelungesc agonia

iar agonia, binecuvântata plăcere prelungită-n chin.

Așa ne mor toate sufletele, când le îndopăm cu hrană moartă.

Oameni buni, deschideți gurile și înghițiți în sec.

Asta o să ne sature.

Suferința este fericirea cu minus, anulând toate semnele suntem în absolut.

Lacrimile sunt tari, doar omul curge.

Să nu ne ștergem fața de la lacrimi, căci aceiași ochi care ne dor știu și să ne bucure.